

[Finansministeren]

output opgørelserne er baseret på nationalregnskabets opgørelse og dermed på den deri anvendte afgrænsning af den offentlige sektor. I disse opgørelser placeres f. eks. de offentlige transportvirksomheder på linje med private transportvirksomheder. I Småtryk nr. 5 fra budgetdepartementet (juni 1979) redegøres for 1973 input-output materiale. Som det fremgår heraf, findes der andre typer af input-outputmodeller, og hvilken der skal tages i anvendelse, må ses i sammenhæng med den givne problemstilling.

Med baggrund i det nævnte materiale og de i publikationen nævnte forbehold for anvendelsen af materialet kan der udtrages oplysninger vedrørende det direkte og indirekte beskæftigelsesindhold i det offentliges køb af varer og tjenester til forbrug og til investeringer, medens en opsplitning på det offentliges køb af varer og på det offentliges køb af tjenester ikke er mulig.

Endvidere må tilføjes, at der antagelig er sket ændringer i produktionsstruktur – herunder arbejdsproduktiviteten – siden 1973, men beregningerne har måttet baseres på materiale for dette år.

På det anførte grundlag må det offentliges køb af varer og tjenester i 1980 skønnes at medføre beskæftigelse i Danmark i størrelsesordenen 150.000 personer eller ca. 6 pct. af arbejdsstyrken.

Spm. nr. 998

Til *miljøministeren* (27/6 80) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Mener ministeren, at en olietankejer, som nedgraver en typegodkendt olietanke, har sikkerhed for, at denne ikke bliver utæt på et eller andet tidspunkt?«

Begrundelse

Lovgivningen angående olietanke, som er begrundet i, at der ikke må sive olie ud, forlanger af den grund udskiftning af alle olietanke med typegodkendte tanke.

Efter al sansynlighed er den sikkerhed, der gives hermed, i det lange løb ikke stort bedre end tidligere, ud over at man forlænger tidspunktet for en utæthed opståen, hvorfor spørgsmålet er stillet.

Besvarelse (8/7 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Kravet om sløjfning af olietanke, som er nedgravet før 1. april 1970, senest 20 år efter nedgravningen er begrundet med disse tanke dårlige kvalitet.

De tanke, som er nedgravet efter 1. april 1970, og som er typegodkendt i henhold til olietankbekendtgørelsen, er uden sammenligning af langt bedre kvalitet end tanke fra før 1. april 1970. Men det siger sig selv, at også tanke fremstillet efter olietankbekendtgørelsens bestemmelser har en begrænset levetid. Man har blot ikke fundet det muligt at fastslå denne levetid, men Prøvningsudvalget for Olietanke udfører langtidsforsøg med en række typegodkendte olietanke med henblik på at få fastslået en sådan levetid.

Det må således påregnes, at der på et tidspunkt, som ikke kan oplyses nu, vil blive fastsat bestemmelser om, at tanke nedgravet efter 1. april 1970 og udført i henhold til bestemmelserne i olietankbekendtgørelsen skal sløjfes inden et nærmere angivet tidsrum efter nedgravningen.

Resultatet af bestemmelserne i olietankbekendtgørelsen om, at tanke nedgravet før 1. april 1970 skal sløjfes senest 20 år efter nedgravningen, og at tanke nedgravet efter denne dato skal være typegodkendte i henhold til olietankbekendtgørelsens krav, er derfor to ting: for det første medfører det, at der er en meget større sikkerhed mod grundvandsforurening med olie, end hvis ordningen ikke eksisterede. For det andet medfører det, at olietanke har væsentlig større holdbarhed, end hvis de ikke var korrosionsbeskyttede i henhold til bekendtgørelsens krav.«

Spm. nr. 999

Til *arbejdsministeren* (27/6 80) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med intentionerne i arbejdsformidlingslovens § 24 om parallelanvisning, at Sømændenes Arbejdsløshedskasse ikke kan deltage i anvisning af hyrer, der er indgivet til de offentlige forhyringskontorer, således at disse udelukkende kan anvises af søformidlingen?«